

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23Tos/60/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3118010852
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Javorková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3118010852.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beáty Javorkovej a sudcov JUDr. Ondreja Samaša a JUDr. Františka Kováča na neverejnom zasadnutí konanom dňa 16. júla 2019 prejednal sťažnosť odsúdeného

P. P.,

nar. X.X.XXXX v X. X., trvale bytom V. L. XX, t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v Nemocnici pre obvinených a odsúdených a Ústave na výkon trestu odňatia slobody Trenčín,

ktorú podal proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín, sp.zn. 6Pp/105/2018 zo dňa 04. apríla 2019 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr.por. sa sťažnosť odsúdeného zamietá, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp.zn. 5T/5/05 zo dňa 8.2.2006 bol P. P. uznaný vinným z trestného činu vraždy podľa § 219 ods. 1, 2 písm. b/ Tr.zák. účinného do 31.12.2005, pretože dňa 6. decembra 2004 okolo 6.10 hod. v V. L., okres X. X., v rodinnom dome č. XX, v kuchyni, pri hádke s manželkou N.. T. P., nar. XX.X.XXXX, ju rukami silno hrdúsil i po tom, čo spadli na podlahu a hoci sa ho usilovali odtiahnuť 12-ročná dcéra Z. i 14-ročný syn Y. a hoci mu napadnutá strekla do tváre slzný plyn, čo jej podala maloletá Z.. Hrdúsením zlomil manželke roh jazyky. Aj napriek tomu, že uvedená dcéra volala z okna o pomoc a jej brat Y. sa snažil telefonovať rodičom napadnutej, obžalovaný kuchynským nožom s čepeľou dlhou 17,1 cm, spadnutým z kuchynskej linky, ležiacu a vstávajúcu manželku niekoľkokrát bodol. V tom pokračoval i počas jej úteku, a to pri vchodových dverách, hoci sa ho usiloval zadržať maloletý syn Y. a potom na dvore, kde spadla. Celkom ju bodol silno a prudko dva razy do hrude a trinásťkrát do chrbta, pričom tieto rany prenikli do hrudnej a brušnej dutiny. Napadnutej preťal hrudnú kosť, zlomil deväť rebier a zasiahol najmä srdce, oboje pľúca, pečeň, ľavú obličku, takže v dôsledku silného krvácania nastal úrazový šok organizmu a napadnutá onedlho skonala.

Bol za to odsúdený podľa § 219 ods. 2 Tr.zák. účinného do 31.12.2005 k výnimočnému trestu odňatia slobody na 16 a pol roka so zaradením do tretej nápravno-výchovnej skupiny.

Uznesením súdu prvého stupňa bolo podľa § 415 ods. 1 Tr.por. a § 66 ods. 1, 2 Tr.zák. rozhodnuté tak, že sa návrh odsúdeného P. P. o podmienené prepustenie z výkonu vyššie uvedeného trestu odňatia slobody zamietá.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote sťažnosť odsúdený, ktorú zahlásil do zápisnice o verejnom zasadnutí ihneď po vyhlásení uznesenia. Následne sťažnosť písomne odôvodnil jeho obhajca. V písomných dôvodoch uviedol, že s tvrdeniami súdu sa nestotožňuje. Z jeho hodnotenia ústavom

vyplýva, že spĺňa podmienky na podmiennečné prepustenie a ústav ho doporučuje prepustiť z výkonu trestu odňatia slobody. Má dlhodobu správanie na požadovanej úrovni. Riziko sociálneho zlyhania je u neho nízke a resocializačná prognóza je priaznivá. Má dlhodobu vážne zdravotné problémy, prišiel o končatinu, je odkázaný na invalidný vozík. Zo znaleckého posudku vypracovaného v pôvodnom konaní vyplynulo, že jeho pobyt na slobode nie je pre spoločnosť nebezpečný. Mgr. Z. X. z ústavu na výkon trestu zhodnotila osobu odsúdeného ako psychicky stabilného, nevyvolávajúceho žiadne konflikty. Aj súdom pribratý nový znalec PhDr. X. uviedol, že agresivita u odsúdeného nedosahuje takú hĺbku, ktorú by bolo možné nazvať patologickou, teda nie je možné konštatovať, že by mal jednať agresívne. Aj možnosť recidívy je u neho výrazne znížená. Doterajší výkon trestu u neho splnil účel. Navrhol preto, aby bol prepustený na slobodu, aj prípadne za uloženia probačného dohľadu.

Krajský súd na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 Tr.por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, ako aj správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Súd prvého stupňa správne procesne postupoval, keď o návrhu odsúdeného na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody rozhodoval na verejnom zasadnutí, kde odsúdeného aj v prítomnosti jeho obhajcu vypočul.

Z písomného odôvodnenia rozhodnutia súdu prvého stupňa pritom vyplýva, že tento sa v súlade s ustanovením § 66 Tr.zák. zaoberal podmienkami, ako formálnymi tak aj materiálnymi pre možnosť podmiennečného prepustenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody.

Pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, pri skúmaní pozitívnej prognózy očakávania vedenia budúceho riadneho života, nemôže súd neprihliadať aj k tomu, akým spôsobom odsúdený prakticky svoj riadny život porušil. Záujem ochrany funkcie spoločnosti pred páchatelmi takých „surových a brutálnych“ trestných činov vrážd, vyžaduje, aby súdy pred vykonaním celého uloženého trestu odňatia slobody podmiennečne prepustili len tých odsúdených, u ktorých je rozumná istota, že títo na slobode už nikdy neohrožia život iného.

Nepochybne je takto „ohrozená“ spoločnosť viac pred páchatelmi takýchto trestných činov dokonaných vrážd, vykazujúcich znaky obzvlášť závažného zločinu, pred páchatelmi iných trestných činov, kde nebolo porušené najdôležitejšie základné ľudské právo na život. Už konanie páchatel'a, ktorý úmyselne „zničí ľudský život“, vykazuje v sebe toľko „zla“ v osobnosti páchatel'a, že aj v prípade kladného správania sa odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody, musí súd veľmi starostlivo zvažovať, či odsúdený na slobode svoj čin nezopakuje.

K námietkam odsúdeného uvedeným v jeho sťažnosti je potrebné uviesť, že psychologička z ústavu na výkon trestu nehodnotila osobu odsúdeného komplexne, popísala len jeho správanie počas výkonu trestu, pričom na komplexné posúdenie osoby odsúdeného navrhla pribrať do konania znalca.

Zo znaleckého posudku z oblasti psychológie, ktorý súd prvého stupňa správne pri svojom rozhodovaní zohľadnil nevyplýva, že by možnosť nápravy bola napríklad veľmi pozitívna. Rovnako z výsluchu znalca nevyplýva, že možnosť recidívy neprichádza do úvahy.

Súd prvého stupňa však pri svojom rozhodovaní správne vychádzal aj zo záverov pôvodného psychiatrického a psychologického posudku, tieto závery posudzoval v širšom rozsahu, pričom vychádzal aj z písomného odôvodnenia vyššie uvedeného rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici.

Zároveň zobral do úvahy aj závery aktuálne vypracovaného znaleckého posudku znalca z odboru klinická psychológia PhDr. H. X., z ktorého vyplynulo, že osobnosť odsúdeného je emocionálne labilná, má oslabené vnútorné zdroje na vyrovnávanie sa s emocionálnou záťažou. V záťaži je zaplavený afektom, dominuje u neho impulzivita. Hoci agresivita ako osobnostná črta u odsúdeného dnes nedosahuje patologickú hĺbku, vplyvom impulzivity a katatymie v záťaži sa môže prejavovať zlostne, presadzujúc si konanie za účelom odstránenia prekážky. Znalec vypíchol negatíva pre možnosť úspešnej resocializácie odsúdeného a to práve agresivitu odsúdeného a afektívnu impulzivitu v záťaži.

Hoci odsúdený namieta, že znalec uviedol, že možnosť recidívy u neho je výrazne znížená, je potrebné zdôrazniť, že znalcom nebolo skonštatované, že by bola úplne vymiznutá.

Z uvedených záverov znalca totiž jednoznačne nevyplýva, že by odsúdený na slobode pri „naakumulovaní“ negatívnych podnetov sa zrazu nemohol dostať do afektu hnevu so všetkými svojimi dôsledkami, ktoré už jedenkrát vyústili do surovej a brutálnej vraždy. Charakter trestnej činnosti a závery aktuálneho znaleckého posudku svedčia výrazne v neprospech odsúdeného.

Senát nadriadeného súdu sa preto stotožnil s názorom súdu prvého stupňa v tom, že odsúdený síce splnil formálnu podmienku pre podmiennečné prepustenie v podobe výkonu najmenej troch štvrtín uloženého trestu.

Jeho správanie a plnenie povinností vo výkone trestu odňatia slobody sa tiež javí na požadovanej úrovni. Program zaobchádzania, ktorý mu bol stanovený, v zásade plní. Resocializačnú prognózu ústav síce zhodnotil v jeho prípade ako priaznivú, a odporučil jeho podmiennečné prepustenie, súd prvého stupňa však s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti správne dospel k záveru, že odsúdený nespĺňa zásadnú materiálnu podmienku v podobe očakávania, že bude na slobode viesť riadny život aj bez toho, aby vykonal celý uložený trest odňatia slobody.

Z takto rozvedených dôvodov krajský súd sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.